

Frank Aaen (EL):

Som det er fremgået af de korte bemærkninger, er vi indstillet på at bevare ordningen med offentlige repræsentanter i de finansielle virksomheders bestyrelser, men det er ikke udtryk for, at vi synes, det er nogen særlig god ordning.

Vi har faktisk ikke nogen eksempler på, at den har virket efter hensigten; tværtimod kan jeg godt nævne et par eksempler, hvor jeg har oplevet, at det offentlige repræsentant i en finansiell virksomheds bestyrelse faktisk har virket som den finansielle virksomheds repræsentant over for os og ikke den anden vej, altså helt modsat af det, man kunne forvente sig. Så af den grund vil vi gerne være med til ved en anden lejlighed at diskutere, hvordan vi forbedrer ordningen.

I virkeligheden skulle man nok gå endnu videre. Jeg tror, at det, der er mest brug for, hvis vi skulle have en egentlig indsigt i, hvad der foregår i den finansielle sektor, faktisk er offentligt ejede finansielle virksomheder. Det er set i denne sammenhæng et stort tilbageskridt, at giroen blev privatiseret. Jeg mener i virkeligheden, at det at have en offentligt ejet finansiell virksomhed er en af de bedste måder til at få egentlig indsigt i, hvad det er, der foregår, og på den måde også tilbyde kunderne et alternativ til de privatdrevne finansielle virksomheder.

Men det er en hel anden debat end den, der er lagt op til i dag, som sådan set bare går ud på, at det offentlige ikke må blande sig. Det er vi selvfølgelig helt uenige i, og derfor er vi helt uenige i det fremsatte lovforslag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når vi har et lovforslag til behandling, og i særdeleshed når det drejer sig om at afskaffe en ordning, er det altid godt at stille et hv-spørgsmål: Hvorfor har vi den lov om de offentlige repræsentanter i denne sammenhæng? Jeg må sige, jeg egentlig ikke rigtig kan finde et godt svar, og det gør selvfølgelig, at vi i Dansk Folkeparti når frem til, at vi støtter lovforslag nr. L 64, som det er fremsat her, fuldt og helt.

Vi mener faktisk, at det på mange måder giver en falsk tryghed både for befolkningen og for det politiske system, at der er offentligt udpegede repræsentanter i finansielle virksomheder. Det har erfaringsmæssigt vist sig, at den tro, man har på, at der er en særlig orienteringsmulighed og en særlig offentlig reaktionsmulighed, ikke bliver opfyldt.

Det får os til at sige, at der ikke er noget sagligt belæg for at fortsætte den nuværende ordning, medmindre det handler om, at man gerne fra det politiske systems side stadig væk vil have mulighed for at udpege folk til nogle poster. Det kan jo være ganske populært at bevare denne mulighed, som jeg kan forstå det måske er i regeringens og måske også andre større partiers interesse at fastholde.

Der ligger det i det, at der i dag ikke er juridisk pligt fra den udpegedes side til at orientere til det politiske system, og man kan som udgangspunkt sige, at hvis systemet skal fastholdes og fortsætte, må der være nogle klarere spilleregler for, hvad de offentlige repræsentanters rolle egentlig er. Så må det ikke sejle, som det gør nu, hvor det fra gang til gang er op til den enkelte repræsentant at finde ud af: Hvor når er det egentlig, jeg skal fortælle mit bagland, som jeg er udpeget af, hvad der foregår?

Alt andet lige giver det forhold, at man har offentlige repræsentanter, en fornemmelse af, at der er en særlig offentlig reaktionsmulighed. Den er i virkeligheden ikke til stede, og derfor skal systemet laves om.

I Dansk Folkeparti mener vi helt principielt, at private selskabers drift skal adskilles fra det offentlige, og så kan det offentlige herefter have en tilsynsforpligtelse og kræve oplysninger, som selvfølgelig skal gives under strafansvar. Det er klart, at det offentlige selvfølgelig skal have nogle oplysninger – vi har en årsregnskabslov, vi har Finanstilsynet osv. Selvfølgelig skal oplysningerne stadig frem, men principielt skal der ske en adskillelse mellem private selskabers drift og den offentlige tilsynsvirksomhed.

Jeg kan godt se allerede nu, at der ikke vil være flertal for dette forslag på nuværende tidspunkt. Det må vi så håbe der måske vil være på et senere tidspunkt i et nyvalgt Folketing, og så håber jeg også, at såvel forslagsstillerne som andre vil give det sin fulde opbakning én gang til, når det kommer frem til debat endnu en gang. Så kan folk selvfølgelig henvise til deres ordførertaler her i dag uden at forholde sig til, om der er sket en udvikling siden sidst.

Men det, jeg alligevel godt vil opfordre flertallet til, når man nu vil afvise forslaget, er i det mindste at prøve at skabe nogle klare regler om en sådan særlig offentlig indsigt, altså få skrevet ned, hvad det egentlig er, de offentlige repræsentanters opgave er, og hvornår de helt principielt skal orientere, plus at tage en diskussion, som også er nødvendig, om forholdet mellem de